ZaS DOMA

Seriál o učení na dálku podle programu Začít spolu přináší Step by Step ČR, o.p.s.

#01

Začít spolu

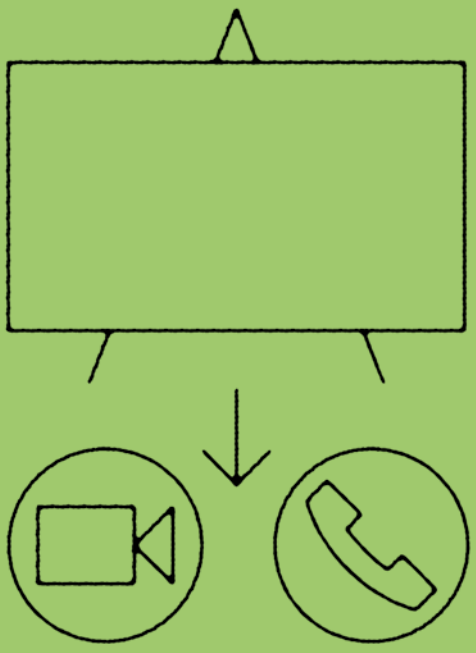

Od tabule k počítači

Jak komunikovat s rodiči při vyučování na dálku

Cesta je dlouhá a trnitá. A její délka relativní… Ještě nekončí a světlo na konci tunelu není vidět. Na začátku pomohlo to, že jsme s prvňáčky jeli čtrnáctidenní plány. Přece víme, co máme dělat. Do řádu nastoupil neřád v podobě invaze odkazů na nejúžasnější stránky pro prvňáčky. Do neřádu bylo potřeba zase vrátit řád. Je potřeba se učit, jak jinak učit, a nastavovat pravidla za pochodu. Pro všechny. A taky se na té cestě zeptat – jdu dobře? Stíháte? Je vám to k něčemu? Další dovednost – malý rychlý dotazník pro rodiče. Chtít se ptát rodičů, chtít se ptát dětí i sama sebe – to pomáhá. Nejdu sama. Se mnou jde 25 prvňáčků. Čtyři děti nemají k internetu přístup, posílám týdenní plány, volám. Na našich třídních stránkách máme svou koronafotogalerii s videi dětí a obrázky. Na whatsappu rodičů si posíláme odkazy na záznam videokonference. A každé naše první „dobré ráno“ na začátku videokonference zní skoro stejně jako v našem kruhu.

Jde to, ale dře to, jak by řekl klasik. Spravedlivé je to, že jsme na tom všichni stejně, jdeme spolu a to je nejdůležitější. Podpora rodičů, obrázky od dětí – to je vzácná energie, která pomáhá. A když už jsme *Začali spolu*, nenecháme nikoho se ztratit. Takže pozor na každý další rozcestník. Kdo by to řekl, kolik jich na té cestě od tabule k domácímu počítači je.

To je reflexe paní učitelky Jany Pelechové ze ZŠ Volyně. Školy jsou uzavřené již čtvrtý týden, učení v domácím režimu se stalo součástí našich životů.

Učitelé, děti i rodiče se snaží situaci zvládnout, jak nejlépe umí. Děti a učitelé jsou zapojeni a propojeni, úkoly frčí…

A co rodiče? Jak zvládají svoji novou roli? Co je pro ně obtížné? Nepotřebují s něčím poradit?

Aktuální situace nám nabízí příležitost otevřít novou rovinu komunikace s rodinami. Mnozí učitelé se přesvědčili o tom, že jim učení na dálku jde lépe, když si zmapují podmínky v rodinách. Pomohly telefonáty s rodiči, online diskuze nebo dotazníky. A na co se dotazníky nebály zeptat?

—

Jaké formy zadání a úkolů vám vyhovují?

—

Jaké máte prostorové možnosti (malý byt, zahrada, dům u lesa, chata, byt na sídlišti…)?

Jaký informační kanál využíváte nejraději (telefonní hovory, email, Skype, WhatsApp…)?

—

Jak bych vám mohl/a pomoci situaci lépe zvládat?

—

Jaké technické vybavení máte vy a vaše dítě doma k dispozici?

—

Jaké jsou digitální dovednosti vašeho dítěte?

—

Může být vaše dítě online? Kdy a jak dlouho (v případě více dětí v rodině)?

Odpovědi rodičů jsou pro učitele cenným zdrojem informací, jak přizpůsobit výuku podmínkám rodin.

Zkušenosti ukazují, že domácí prostředí se dá využít k učení bez zatížení dětí i rodičů. Osvědčilo se zapojit děti do běžných činností a přitom je vést k samostatnosti a zodpovědnosti.

Život nabízí jiná témata, není třeba se trápit plněním vzdělávacího plánu. A nové výzvy vítají i děti, které cítí, že jejich role v rodinném životě má svou váhu.

Při výuce na dálku, podobně jako v programu Začít spolu, se vyučující drží několika principů.

Při pravidelném kontaktu s rodiči a dětmi vzniká prostor i pro sdílení obav a strachů. Oboustranná důvěra pomáhá se navzájem pochopit a přizpůsobit nároky individuálním možnostem. Je to jedna velká výzva a všichni se učíme.

1. **Úkoly zadávám v týdenním režimu a určím termín pro odevzdání**
2. **Poradím, jak učení rozvrhnout**
3. **Zůstávám s rodinami v kontaktu i v době, kdy se zdá, že už to klape**
4. **Online výuku nabízím podle možností dítěte**
5. **Podporuji sdílení žáků v rámci třídy**
6. **Rodičům nabízím konzultace, ptejte se, když si nevíte rady**
7. **Respektuji soukromí rodin, protože ne všichni chtějí být v online prostoru**